

Ibanez Axion Label S61AL, RGD71ALMS & RGA71AL

METAL-ACTIE!

Ibanez komt dit jaar met een nieuwe lijn gitaren, Axion Label genaamd. Ontworpen met de metalgitarist in gedachte. Maar de serie biedt daarnaast meer mogelijkheden, die verder gaan dan deze muziekstijl. Zoals Ibanez het zelf omschrijft: voor de avontuurlijke gitarist. tekst Gertjan Smit foto's Dennis Boxem

De serie bestaat uit de bekende S en RG modellen. Wij kregen de S61AL en twee 7-snarige RG modellen ter test, de RGD71AL en de RGA71AL.

Ontwerp

Nu toonhout door de aangescherpte regels voor gebruik schaarser wordt, zien we steeds meer alternatieve houtsoorten ter vervanging van het traditionelere mahonie en palissander. De Axion Label gitaren gebruiken allemaal dezelfde houtsoorten als basis. Voor de body is dat nyatoh, dat qua klank vergelijkbaar is met mahonie. De S61AL en RGA71AL zijn daarbij voorzien van een gevlamde esdoorn top. Alle drie de gitaren hebben een 5-delige hals die bestaat uit een combinatie van panga panga en notenhout. De achterkant van de hals is ongelakt en je kunt zelfs de poriën van het hout voelen. Voor de toets is er gekozen voor maccasar ebben. Het geselecteerde hout is niet zo donker als je meestal ziet: er lopen wat lichtere lijnen door het hout en het heeft op het eerste gezicht meer weg van palissander. Voor het geluid en de feel maakt dat echter niet uit.

De 24 'sub zero treated' jumbofrets zijn netjes aangebracht. Deze manier van behandelen, waarbij het fretdraad aan extreme koude wordt blootgesteld, moet de levensduur van de fretjes verlengen. De positiestippen zijn aan de zijkant van de toets geplaatst en

switchen vanaf de twaalfde fret naar de overkant. De stippen aan de zijkant van de hals zijn fluorescerend zodat je op een donker podium makkelijker kunt zien waar je bent. En als kers op de taart is ook het Ibanez logo op de kop van fluorescerend materiaal, voor een extra live-effect.

Qua hardware zorgen de vaste brug, een Gibraltar op de S61 en de RGA71 en een Mono-rail op de RGD71, samen met de Gotoh lockingstemmechanieken dat de gitaren prima op stemming blijven.

Tot zover de overeenkomsten. Uiteindelijk hebben we met drie verschillende instrumenten te maken, dus zijn er ook de nodige verschillen.

S61AL

De S lijn staat bekend om de ergonomische vorm en het lichte gewicht. Dat is bij deze S61 niet anders. Hij ligt lekker in de hand en voelt vertrouwd aan. Het enige minpuntje dat ik kan bedenken, is dat hij enigszins topzwaar is.

De gitaar is voorzien van Fishman keramische Fluence humbuckers. Een toonregeling ontbreekt, net zoals bij de rest van de Axion Label gitaren. Dit is echter geen gemis: een enkele push-pull volumeregeelaar, een driestandenschakelaar en een coilsplitswitch geven je genoeg opties om verschillende geluiden te creëren. De driestandenschakelaar en de coilsplit spreken voor zich, met de push-pull schakel je tussen de actieve en passieve stand van de Fluence elementen.

RGD71ALMS

De RGD71ALMS is een opvallende verschijning. Hij heeft dan wel geen gevlamde esdoorn top, maar heeft genoeg andere kenmerken die de aandacht zullen trekken. Wat als eerste in het oog springt zijn

natuurlijk de waaivormige (*fanned*) frets, waarbij ook de brug en elementen onder een hoek zijn geplaatst. Daarnaast ziet de Black Aurora Burst er prachtig uit. Het is een populaire kleurstelling die je tegenwoordig op verschillende producten tegenkomt, zoals telefoons.

Ook hier vinden we Fishman Fluence humbuckers, alleen ontbreekt op deze gitaar de coilsplit-functie. Je hebt enkel de beschikking over de twee voicings van de Fluence elementen, die met de push-pull volumepot kunnen worden geselecteerd, en natuurlijk een driestandenschakelaar om tussen de elementen te schakelen.

RGA71AL

Tot slot de RGA71AL. Dit is misschien wel de elegantste van de drie. De gevlamde esdoorn top afgewerkt in Indigo Aurora Burst, een subtiele variatie op de afwerking van de RGD71, ziet er in combinatie met de witte binding stijlvol uit. Op deze gitaar geen Fluence elementen, maar Bare Knuckle Aftermath humbuckers. Deze zijn voorzien van zogenaamde 'burnt chrome' covers en sluiten perfect aan bij de Aurora Burst. In het geblakerde metaal zie je namelijk dezelfde kleuren terug.

Ook hier een enkele volumeregeelaar, een driestandenschakelaar en een miniswitch om de elementen te splitsen voor een enkelspoelsgeluid. De Aftermath elementen zijn passief, dus geen push-pull potmeter op deze gitaar.

Bespeeld

Zoals eerder gezegd is de S61 lekker licht en voelt dankzij het bekende ergonomische ontwerp erg comfortabel aan. Het kale hout van de hals ligt goed in de hand en belemmert je nergens in je spel. Snel en soepel spel gaat bijna als vanzelf en ook de hoogste regionen zijn met gemak bereikbaar.

Onversterkt klinkt de gitaar erg resonant en gebalanceerd. Eenmaal ingeplugd hoor je dit duidelijk terug. De vele schakelopties maken de S61 een uiterst veelzijdige gitaar. Het standaard

Rivalen

- Ibanez S61AL**
- Schecter Hellraiser C-1
- ESP LTD MH-200 QM
- Ibanez RGD71ALMS**
- Jackson Soloist Archtop SLAT7 FF
- ESP LTD M-1007
- Ibanez RGA71AL**
- Schecter C-7 SLS Elite
- Jackson JS32-7 Dinky DKA QM

De Fishman Fluence humbuckers kunnen op de S61 ook gesplitst worden

» actieve-humbuckergeluid van de Fluence elementen is strak, gedefinieerd en rijk aan boventonen. Het is de ideale sound voor de moderne metalgitarist. Wat verder erg belangrijk is, is dat de elementen zo goed als stil zijn. Met een clean geluid mis je in de actieve stand wel wat karakter en zou je het zelfs kil en steriel kunnen noemen.

Schakel je naar de passieve stand dan wordt het geluid wat warmer en organischer waardoor je meer nuances in je spel kunt aanbrengen. Met een overstuurd geluid leent het zich dan meer voor rock. Schakel dan ook nog eens naar de singlecoilstand en je krijgt een meer open geluid, waarbij de gitaar erg goed reageert op je aanslag en het volume. Precies wat je zou verwachten van een goeie enkelspoeler.

Hoe vreemd de fanned frets van de RGD71ALMS er op het eerste gezicht ook uitzien, in de praktijk merk je hier niets van. Het voelt gelijk erg vertrouwd aan en ik zou haast zeggen dat het ergonomisch gezien zelfs beter is omdat het beter aansluit bij de stand van je hand en je vingers. Ik moest eerlijk gezegd meer wennen aan het feit dat ik er opeens een lage B-snaar bij had.

Over lage B-snaar gesproken: naast een ergonomisch voordeel voelen en klinken de lagere snaren erg strak, dankzij de langere mensuur. Op een standaard 7-snaar

kan de lage B vaak modderig klinken en slap aanvoelen. Daarnaast zorgt de grotere mensuur voor een betere intonatie van de gitaar.

De Fluence elementen zijn ook een uitstekende keuze voor de RGD71. Net zoals op de S61 klinken ze erg strak en gebalanceerd.

IBANEZ S61AL

OORDEEL

» **GITARIST ZEGT:** Fantastisch bespeelbare en veelzijdige gitaar

IBANEZ RGD71ALMS

OORDEEL

» **GITARIST ZEGT:** Strakke 7-snarige gitaar, ideaal voor lage metalriffs

pakt of snelle loopjes speelt, het geluid blijft overeind staan. Waarbij definitie het sleutelwoord is, ook

met veel gain. Wil je iets meer warmte in je geluid, dan vind je dat in de passieve stand van de Fluence elementen. Ik weet niet of het ontbreken van de mogelijkheid om de elementen te splitsen een gemis is, maar het maakt de RGD71 wel tot dé metalgitaar van deze drie. Zo direct na het bespelen van de

Ibanez weet toch weer een verrassende draai te geven aan een bestaand concept

RGD71 merk je dat de RGA71 wel een heel andere gitaar is. Wat natuurlijk direct opvalt is het verschil in snaarspanning, waardoor de RGA71 wat losser voelt en klinkt. De snaren geven meer mee, je mist de weerstand waardoor het, afhankelijk van je aanslag, wat meer gaat kletteren.

Een wat subtieler verschil is de extra sprankel in het hoog dankzij de esdoorn top. Dit zorgt voor een mooi en gebalanceerd geluid, in tegenstelling tot de RGD, waar het middengebied nadrukkelijker aanwezig is. Onversterkt valt dit al gelijk op.

Ingeplugd klinken de Bare Knuckle Aftermath humbuckers zoals verwacht: strak en vol in het laag, maar zonder de directheid die de Fishman Fluence elementen wel hebben. Ze zijn iets warmer en organischer en dus minder klinisch. Waarbij uiteraard het ene niet slechter is dan het andere. Het is vooral een kwestie van smaak en afhankelijk van je speelstijl. Wel vond ik cleanere en minder vervormde partijen beter klinken op de RGA71. Je merkt dan dat je met passieve elementen veel meer klan- nuances aan je spel kunt meegeven. Actieve elementen zijn in die zin nogal statisch van karakter. Uiteraard kan de RGA71 ook goed overweg met lage riffs, ook hier is er genoeg articulatie en definitie aanwezig. Alleen op het hals- element wordt het geluid met veel gain wat dichtgesmeerd. Nu in een

IBANEZ RGD71ALMS

PRIJS: € 999,-

LAND VAN HERKOMST: Indonesië

TYPE: 7-snarige elektrische solidbody

BODY: nyatoh.

BRUG: vast

TOETS: maccasar ebben

HALS: 5-delige hals van panga panga en noten

FRETS: 24 'sub zero treated' jumbofrets in waaivorm

MENSUUR: multiscale 648 tot 686 mm

BREEDTE TOPKAM: 48 mm

ELEKTRONICA: 2 Fishman Fluence Modern keramische humbuckers, drie-

standenschakelaar, volumeregelaar (push-pull pot voor Fluence voicing).

HARDWARE: zwart

GEWICHT: ong. 3,5 kg

AFWERKING: Black Aurora Burst

De 'burnt chrome' kapjes van de Bare Knuckle humbuckers passen perfect bij de de Aurora Burst van de RGA

» directe vergelijking vallen de verschillen heel erg op tussen de twee gitaren, maar beide zijn aan elkaar gewaagd.

Conclusie

Met de nieuwe Axion Label gitaren weet Ibanez toch weer een verrassende draai te geven aan een bestaand concept. De RG en S serie zijn haast iconisch en het is bewonderenswaardig dat Ibanez ze blijft doorontwikkelen.

Het is gelukt om drie verschillende gitaren te presenteren die, gelukkig maar, verschillende gitaristen zullen aanspreken. Als ik moest kiezen, zou ik zelf voor de S61AL gaan. (Het is dan alleen jammer dat ik al een beetje op Herman Li lijk, maar dit terzijde.) Dit vanwege het gewicht en de vorm, maar vooral de veelzijdigheid. Dankzij de Fluence elementen snijdt hij met gemak door elke mix, maar hij kan dankzij de vele schakelmogelijkheden ook fluisteren als dat nodig is.

Of je nou voor het strakke en directe geluid van de RGD71AL gaat of voor de warmere klanken van de RGA71AL, met beide gitaren zit je goed. De afwerking, de bespeelbaarheid, het geluid en daarmee de gekozen hardware zijn dik in orde. Speel je voornamelijk lage (nu)-metalribs dan zou ik voor de RGD71AL gaan. Heb je echter een gevarieerdere speelstijl - de 'avontuurlijke gitarist' van Ibanez -

dan is de RGA71AL wellicht een betere keus.

Ben je trouwens gecharmeerd van één van de twee gitaren, maar is die lage B niets voor jou, dan is er van beide ook een normale 6-snarige versie verkrijgbaar. Andersom is er van de S61AL ook een 7-snarige versie, dus voor elk

wat wils. Samenvattend: waar je voorkeur ook ligt, met de Axion Label gitaren kun je haast geen verkeerde keuze maken. **G**

IBANEZ RGA71AL

OORDEEL

» **GITARIST ZEGT:** Veelzijdige 7-snarige gitaar